

g) at der indføres personfradrag til studerende i udlandet, som har opgivet deres bopæl i Danmark. Stipendier fra statens uddannelsesstøtte er fra 1. januar 1992 skattepligtig for disse personer, som følge af at uddannelsesstøtten fra dette tidspunkt er gjort til A-indkomst som bebudet i regeringens restancepakke fra 1989.

h) at en fejl i lov nr. 217 af 10. april 1991 om ændring af forskellige skattelove (Skatteomlægninger) rettes. Fejlen består i, at lov nr. 423 af 13. juni 1990 ikke længere er i kraft.

Provenumæssige konsekvenser

Ad a) Selskabsskat

Det må forventes, at bestemmelsen om at begrænse kredittiden for selskaber, der er i væsentlig restance, vil give incitament til at indbetale selskabsskat rettidigt, hvorved der opstår færre restancer.

Ad b) Lønindeholdelse, indeholdelsesprocenten

Der foretages årligt lønindeholdelse for ca. 250.000 lønmodtagere. Der foreligger imidlertid ikke oplysninger om den beløbsmæssige størrelse af disse indeholdelser, bl.a. fordi indeholdelsen medgår til dækning af en lang række andre krav end skyldig skat. Det er derfor ikke muligt at give et præcist skøn over provenuvirkningen af forslaget. Omfanget af merindeholdelser vil afhænge af indsatsen på området. Såfremt det antages, at den foreslåede forhøjelse af lønindeholdelsesprocenten giver en gennemsnitlig årlig merindeholdelse pr. lønmodtager på ca. 1.000 kr., vil den samlede årlige merindeholdelse, når der opnås fuld virkning, blive ialt ca. 250 mill. kr. Da det er staten, der i første omgang bærer tabet ved skatterestancer, vil hovedparten af beløbet tilsvarende tilfalde staten.

Merindeholdelsen vil ikke umiddelbart påvirke kildeskatteindtægten på finansloven, idet skatterne efter det gældende regnskabsprincip indtægtsføres, uanset om de betales eller ej. Merindeholdelsen vil vise sig som en nedgang i restancebeholdningen. Skatteindtægten påvirkes først positivt, i det omfang nedgangen i denne beholdning medfører et fald i afskrivningen af uerholdelig gæld.

Forhøjelsen af indeholdelsesprocenten vil desuden medføre, at restancerne inddrives hurtigere, og det gennemsnitlige antal restancer må således antages at falde. Merindeholdelsen vil derfor være faldende over en årrække.

Ad c) Skønmæssig fastsættelse af A-skattetilsvaret

Forslaget indebærer, at restancer konstateres tidli-

gere, hvorved mulighederne for tvangsinddrivelse forbedres.

Ad d) Gebyrer på rykkerskrivelser og på skønmæssig fastsættelse af A-skattetilsvaret

Der udskrives årligt ca. 25.000 A-skatterykkere. Ved et gebyr på 50 kr. pr. rykker vil provenuet heraf blive ca. 1 1/4 mill. kr. årligt ved uændret adfærd. I 1991 opnås kun en mindre del af provenuet.

Antallet af skønmæssige ansættelser for A-skat skønnes til ca. 120.000 ansættelser årligt. Ved et gebyr på 150 kr. pr. ansættelse kan det årlige provenu på denne baggrund skønnes til ca. 18 mill. kr. I 1991 opnås kun en mindre del af provenuet.

De foreslåede gebyrer antages at give incitament til at indbetale og redegøre A-skat rettidigt, således at der opstår færre restancer.

Ad e) Jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelse

For indkomståret 1991 skønnes der at blive udbetalt ca. 650 mill. kr. i fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale til ca. 40.000 personer. Efter bundfradrag på 6.000 kr., skønnes der af det samlede beløb at skulle betales ca. 240 mill. kr. i særlig indkomstskat med satsen 50 pct.

En omlægning af fratrædelsesgodtgørelse og jubilæumsgratiale til almindelig indkomstbeskatning, hvor det gældende bundfradrag på 6.000 kr. bevares, og der gives et nedslag på 30 pct. af resten, skønnes at medføre et årligt provenutab for det offentlige på ialt ca. 25 mill. kr. for indkomståret 1992.

Kommunernes andel af særlig indkomstskat er 1/3 efter gældende regler, og den skønnes at stige til knap halvdelen som følge af omlægningen til almindelig indkomstbeskatning. Herved skønnes kommunerne at opnå et merprovenu på ca. 20 mill. kr. årligt ved omlægningen, medens statens provenutab anslås til ca. 45 mill. kr.

Særlig indkomstskat betales efter gældende regler i 3 rater i september, oktober og november i året efter indkomståret. Forslaget indebærer således en fremrykning af skattebetalingen på i gennemsnit ca. 15 måneder og vil give det offentlige en årlig rentefordel af størrelsesordenen 20–25 mill. kr., hvoraf dog omkring halvdelen må forventes opvejet af provenutab som følge af mindre nettokapitalindkomst hos de pågældende skatteydere. Samtidig vil den foreslåede indeholdelse af foreløbig skat i disse særlige ydelser reducere risikoen for, at der opstår restancer.

For finansåret 1992 skønnes omlægningen at medføre et merprovenu på ca. 170 mill. kr. (1991-niveau). Forslaget indebærer en lempelse af marginalbeskatningen for disse særlige ydelser fra 50 pct. til højst 48,1 pct. (0,70 x 68,7 pct.), jf. tabel 1, der viser